

Знання та повага до етикету різних національних та етнічних груп є ключовими елементами сучасного світу, де численні національні та культурні спільноти взаємодіють одна з одною. Етикет служить мостом, скорочуючи розрив між нами та «іншими», дозволяючи нам розуміти та поважати чужі звичаї та традиції, навіть якщо вони на перший погляд можуть здатися нам незрозумілими чи безглуздими.

Таким чином, етикет залишається актуальним та важливим інструментом для налагодження міжкультурного діалогу та подолання проблем національних відносин. Він нагадує нам, що в основі всіх взаємодій лежить повага та взаєморозуміння, і закликає нас прагнути гармонійних відносин між народами та культурами в сучасному, багатонаціональному світі.

Списоу використаних джерел

1. Білик Е.В. Сучасна енциклопедія етикету: 1000 правил і корисних порад. Донецьк: ТОВ ВКФ БАО, 2005.
2. Кузнецова Г.П. Мовленнєвий етикет у сфері соціальної культури та комунікації. URL: <http://repository.gnpu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/697/>
3. Савченко А. Етикетні правила – невід’ємна складова успішної комунікації. Мова. Суспільство. Журналістика: Збірник матеріалів і тез ХХ (ювілейної) міжнародної науково-практичної конференції з питань мовної політики в Україні, функціонування і розвитку української мови «Мова. Суспільство. Журналістика»(присвячується 180-річчю Університету). Київ. ВПЦ «Київський університет», 2014. 152 с.

ХАРЛАМОВА О.М., старший викладач

Український державний університет залізничного транспорту

м. Харків, Україна

МОВНІ ПРАВА ТА ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО: ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ РІЗНИМИ МОВАМИ

У нашому все більш взаємопов’язаному світі інформаційне суспільство змінило спосіб спілкування та доступу до інформації. Цифрова ера запропонувала безпрецедентний доступ до великої кількості даних і знань. Проте ця трансформація породжує фундаментальне питання: як мова впливає на наш доступ до цього величезного моря інформації? Мовні права та доступ до інформації різними мовами стали центральними питаннями цифрової епохи. У цій статті досліджується важливість мовних прав, проблеми забезпечення справедливого доступу до інформації та зміна ролі технологій у подоланні мовних бар’єрів.

Мова – це набагато більше, ніж інструмент спілкування; це невід’ємний аспект особистої та культурної ідентичності. Наш вибір слів, мовні нюанси та діалекти відображають нашу унікальність. Мова представляє нашу культурну спадщину та впливає на те, як ми сприймаємо світ. Воно нерозривно пов’язане з нашою ідентичністю як окремих людей, так і членів мовних і культурних спільнот.

В інформаційному суспільстві важливість мови у формуванні ідентичності стає ще більш виразною. Коли ми орієнтуємося в цифровому ландшафті, наша взаємодія опосередковується мовою, будь то через письмовий текст, голосове спілкування чи створення контенту. Це підкреслює життєво важливу роль мовних прав у захисті культурного розмаїття та сприянні інклюзивності в цифровій сфері.

Мовні права є невід’ємною частиною прав людини. Ці права охоплюють можливість особи отримувати доступ до інформації рідною мовою та працювати з нею. Забезпечення мовних прав є не просто питанням мовного розмаїття, а фундаментальним елементом людської гідності та рівності. Це дозволяє людям повною мірою брати участь у житті суспільства, незалежно від їхнього мовного походження.

Однак інформаційне суспільство створює значні проблеми для мовних прав. Англійська мова стала домінуючою мовою Інтернету, і багато цифрових платформ переважно пропонують контент англійською мовою. Ця мовна гегемонія може бути виключаючою, ставлячи в не вигідне становище тих, хто не володіє англійською вільно або взагалі не володіє. Це становить безпосередню загрозу мовному та культурному різноманіттю, зміцнюючи глобальну ієрархію мов.

Зусилля подолання мовного розриву в інформаційному суспільстві є багатограними. Одним із підходів є розвиток машинного перекладу та мовних технологій. Ці нововведення спрямовані на полегшення спілкування між носіями різних мов. Незважаючи на перспективу, точність машинного перекладу все ще є проблемою, особливо для мов зі складною структурою або діалектними варіаціями. Удосконалення цих технологій є важливими для підвищення лінгвістичної інклюзивності.

Мовне розмаїття також можна зберегти за допомогою освітніх ініціатив і політичних заходів. Заохочення вивчення та підтримки кількох мов гарантує процвітання мовного розмаїття в епоху цифрових технологій. Уряди, організації та міжнародні органи повинні визнати важливість підтримки мовних прав і просування мовного розмаїття через освітні програми та політику.

У боротьбі за мовні права та справедливий доступ до інформації спільна відповідальність є життєво важливою. Забезпечення доступу всіх людей до

інформації мовою, яку вони віддають перевагу, є спільною роботою, яка залучає уряди, технологічні компанії та громадянське суспільство. Міжнародні угоди та організації, такі як ООН, відіграють ключову роль у захисті мовних прав. Вони встановлюють стандарти та керівні принципи лінгвістичної інклюзивності та підтримують зусилля щодо збереження мовного розмаїття.

Культурне багатство цифрової епохи під загрозою, якщо не буде вжито свідомих дій для захисту мовних прав. Уряди та організації повинні надавати пріоритет політикам та ініціативам, які сприяють мовній інклюзивності, чи то через переклад вмісту, чи через цифрову доступність. Створюючи середовище, де вшановується мовне різноманіття та дотримуються мовні права, ми можемо створити більш інклюзивне інформаційне суспільство.

В інформаційному суспільстві мова залишається наріжним каменем ідентичності та фундаментальним правом людини. Доступ до інформації улюбленою мовою є не лише питанням справедливості, але й засобом збереження культурного розмаїття. Хоча домінування англійської мови в Інтернеті створює проблеми, це також підкреслює важливість лінгвістичної інклюзивності.

Майбутнє інформаційного суспільства залежить від нашої відданості мовним правам. Впроваджуючи технологічні досягнення, підтримуючи освітні ініціативи та підтримуючи міжнародний рівень угоди, ми можемо подолати мовні розриви та зробити цифровий світ більш інклюзивним. Роблячи це, ми можемо забезпечити процвітання мовного розмаїття в епоху цифрових технологій, дозволяючи всім людям повною мірою брати участь в інформаційному суспільстві, незалежно від їхнього мовного походження.

***ЦИГАНОВСЬКА Н.В.**, завідувач кафедри фізичної культури та здоров'я*

Харківська державна академія культури

***ДАНІЛ'ЯН В.О.**, к.філос.н., доцент*

Український державний університет залізничного транспорту

м. Харків, Україна

ПАРКУР: СПОРТ ЧИ МОЛОДІЖНА СУБКУЛЬТУРА?

Останнім часом серед української молоді поширюється таке явище як паркур. Феномен «паркуру» викликає багато дискусій, але головним питанням є наступне: можна його вважати окремим видом спорту чи все ж таки це скоріше прояв однієї з молодіжних субкультур або рухів.

Паркур – це фізична активність, яка полягає у швидкому пересуванні з однієї точки до іншої із одночасним подоланням природних або штучних